

[Erik Hansen.]

Efter mine iagttagelser at dømme og i øvrigt i fuld overensstemmelse med en henvendelse til udvalget fra Friluftsrådet er rævenes, kragernes og især husskadernes antal i voldsom vækst. Det er ganske naturligt, for den eller de jægere, der bor langt fra jagtarealet, er ofte flittige til beskydning af klovbærende vildt, harer og hønsevildt m. v., men det kniber for disse fjerntboende jægere at foretage en tilstrækkelig beskydning af de skadevoldende dyrearter. Her mangler vi den lille, lokale jæger. Jeg har bopæl i et skovdistrikt syd for Herning og har her kunnet iagttage, at f. eks. fuglebestanden i løbet af et forholdsvis kort åremål har ændret sig meget. Sangfuglene trives slet ikke mere som tidligere. Deres muntre sang og livlige pippen er næsten forstummet, og hvorfor sker det? Hvis man i denne stund kunne kigge ud ad mine vinduer derhjemme, ud på fuglebrættet, hvor småbørnene har anbragt krummer, hvor de har anbragt en nøddeskal med fedt og talg til musvitter og gulspurve, så ville man ude på fuglebrættet ikke se musvitten og gulspurven, men en skrattende skade.

Vender vi blikket mod andre sider fra mit hus derhjemme, lader man f. eks. blikket gå til fårene ved skovbrynet, der ligger roligt og tygger drøv, så møder man her igen de skrattende skader siddende på ryggen af fårene for at varme tæerne i fåreulden, medens de lader ekskrementerne sile ned i den rene fåreuld. Vi har efter min formening alt for mange ræve; vi har for mange krager, og vi har for mange husskader. De sidste er i høj grad skadevoldende over for sangfuglene og deres reder. Jeg er enig i den bestemmelse i lovforslaget, der siger, at man ikke skal dræbe moderdyret, medens det har små; de nye fredningsbestemmelser er rigtige, men vi må have gennemført foranstaltninger, så balancen mellem de dyr, der efterstræbes af jægerne, og de andre dyr ikke forrykkes.

Jeg vil gerne medvirke til en lovgivning, der forbedrer livsvilkårene for vor fauna og giver en håndsrækning til dyrene. Jeg tror ikke, vi skal være så ked af den lille jæger, der svinger bøssen på skulderen en stille dag og kalder „Trofast“ frem fra kakkellovnskrogen; jeg tror, vi skal være glade for ham. Det er ham, der vedligeholder

balancen i naturen mellem det vildt, som efterstræbes af de mange jægere, og det vildt, som der er så lidt ved at skyde. Jeg tror derfor, man skal være forsigtig med at gennemføre den jagtprøve, som er foreslået. Jeg tror, at det er noget, der vil kunne lægge den lille, lokale jæger hindringer i vejen.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til videre bearbejdning.

Antonsen: Jeg kan henvise til de bemærkninger, der blev fremført af mit partis ordfører, da dette lovforslag sidst var til første behandling her i tinget. Der blev dengang fra mit partis side i det store og hele udtrykt tilfredshed med forslaget, idet der dog blev gjort en række bemærkninger til detaljer i forslaget.

Må jeg for det første omtale et punkt, som et par af de tidligere ordførere har berørt, nemlig spørgsmålet om adgangen til vade- og tøndejagt. Jeg forstod, at der var tilslutning til tanken om en begrænsning på disse områder. Vi føler os ikke overbevist om, at det er rigtigt at gennemføre en sådan begrænsning, heller ikke når vi hører disse malende beskrivelser om tusindvis af ænder, som falder til jorden. Hvor ved man disse ting fra? Er det, fordi et folketingsudvalg har været ude ved vestkysten og set nogle tønder? Hvor længe har man opholdt sig dér? Hvor systematiske undersøgelser er der foretaget? Vi vil lægge meget vægt på, at man på dette punkt i højere grad ser på de mere systematiske undersøgelser, som foreligger, og jeg kan minde om, at mit partis ordfører sidst henviste til undersøgelser foretaget af International Wild Fowl Research.

Må jeg derefter om § 4 sige, at vi finder det betænkeligt at foretage dette indgreb i ejendomsretten. Vi føler os ikke overbevist om, at det er velmotiveret, når man vil forhindre, at der kan pålægges private jagt-fredningsservitutter ud over 10 år.

Vi kan tilslutte os en ændring af § 21 — som allerede flere ordførere har været inde på — således at det fuldstændig forbydes at skyde vildt fra køretøjer.

Med hensyn til forslaget § 49, som giver landbrugsministeren mulighed for af jagtfonden at yde tilskud til forskellige formål,